

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

43. Et à Doctore Academicorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

illa virti p̄cclari ornamenta, quæ apud alias nationes inuidentia fo-
mes sunt, pro sapientum Sinatum genio in amorem, & reuerentiam
conuertit, totumque se Riccio, eiisque obsequiis ita mancipauit, vt
rebus etiam promissa vinceret: ad impetrandam igitur illi à Magistra-
tibus, Nanciani habitationem, per se & amicos omnem lpidem mo-
uit; eiisque ad hoc supremi Mandarini (a quo diximus ceptum in au-
lā perduci Ricciū) auctoritatem, & fīctas literas non dubitauit inter-
ponere, quibus iubebatur, impetrare Nanciani sedem tanto viro, cu-
jus excellentiam uno illo dignam, & attollendam theatro; ipsa eius
vslus, & consuetudinis experientia factura esset omnibus notiorem: ac
primum aggredi placuit Literatum senem annorum sexaginta, Teu-
cium nomine, Ciana ortum familia, scriptorem voluminum triginta,
& ævi sui oraculum; cui, licet affectu literarum abstinuisse Magis-
tratum gestione, & professione Mandarini, profitebantur tamen
Mandarini le esse discipulos; & Academiam habebat auditorum mil-
le quos sibi vittute consimiles fingere nec frusta nitebatur, nam illos,
vt dixi, à vulgo reliquorum, probitas, & morum grauitas pulchre
discernebat. Audiens itaque p̄cclarus senex, medicum de Riccio mira,
& insolita referentem, comploris repente manibus, interpellans; Est
hic procul, ille ipse, ait, extraneus de quo mihi etiam maiora Chiu-
tafus, narravit; is nempe ingenio p̄czellens discipulus Ricci, cui
persuaserat Nancianum urbem fore illi, eiisque doctrinæ p̄r quavis
alia fauentem, & de virti virtute ac meritis tam multa docto seni,
eiisque academicis prædicarat vt quam illuc optato, tam late aduen-
tu illos recrearet. Certatum exinde obsequiis inter senem & Ricciū,
quem ille adeuntem haudquaquam ea exceptit majestate quam excipien-
dis Mandarinis refinebat nihilominus integrum, sed longe affabiliori,
& attemperata velut non imparem: auditis verò quæ percontari ex eo
libuit, sic eius sermone, & amore est captus ut haber ab eo fratribus lo-
co deinceps rogauerit, cōque se titulo, ac iure illi obtulerit, sancte
pollicitus quæcumque ad illum pertinerent, pati cum suis sollicitudi-
ne curatur; pro obtainendo domicilio Nanciani & Magistratum
gratia optimis inuit consiliis; suos demum ad Academicos immensis
laudibus cumulauit, magnoperè suadens, vt in eius amicitiam se da-
rent ex qua fore spondebat ut doctiores euaderent, & bonis moribus
cultiores: vagari exinde tota Nanciano peregrini hospitis fama ingen;
& quod erat necesse nomen eius deferri, quodque illi maximè optan-
dum ad Proregem, cui pridem nesciens & præsentia ignotus, magno
erat in p̄terio, & desiderio; sed nondum sat certus, esse ne ipse, de
quo tam mira olim accepérat, ita causæ iussit initium fieri, ne quid in
illum ageretur quod ipse postea factum nollet, si comperisset illum esse
quem prop̄ diuinabat ab Occidenti orbe insignem aduenam. Mandari-
no regioni urbis in qua degebatur præposito mandat, externum quendam
inquiereret, agnosceret, ex ipsomet rescriberet, quis? vnde? qua causa?

43.
Et à seni Do-
& ore Acade-
micorum.

43.
A Protege-
miré hono-
ratus, & in-
tetur ad fi-
gēdam Nan-
ciani sedem.

X 3.